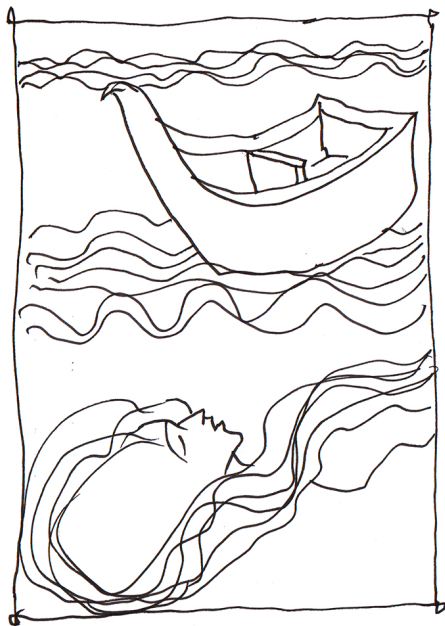

فرشتهی ژیر چه تره که

نازاد پېنجوینی
(سلیمانی)

خوی وای وت..

که چیتر بهرگهی ئەم تەنیاپییه ناگریت و تاقهتی مملانی و خو خواردنهووی له گه‌ل ئەم ژیا نه‌دا نه‌ماوه، ئەوه‌شی ده‌وت که ئەوه‌ندهی فرمی‌سک هه‌ل‌پشتوو، تەنانه‌ت فرمی‌سکه‌کانیشی پقیان لی هه‌ل‌گرتوو.

جا چ ژنیک وه‌ک ئاونگی به‌یانان بی‌گه‌رد، هه‌ر ده‌توت هیشوو‌تری دوا‌ی هه‌لاتنی که‌ل‌ویژه، ئەوه‌نده شیرین و جوان و به‌ ماریفه‌ت و خو‌ش که‌لام بوو. به‌ده‌م پ‌و‌یشتنه‌وه‌ قسه‌ی دلی بۆ خوی ده‌کرد.

جار‌جاره‌ تیشکی خۆره‌که‌ به‌کزی سه‌ری ده‌رده‌کرد و دووباره‌ ده‌که‌وته‌وه‌ پشتی چه‌ند په‌له‌هه‌ریکی په‌شی بارانا‌ویییه‌وه‌.

سه‌ری به‌رز‌کرده‌وه‌ بۆ دره‌ختیکی به‌رز که‌ قه‌ده‌که‌ی له‌ناو‌حه‌وشه‌ی که‌وره‌ی مالیکدا بوو، هه‌ستی به‌ چه‌ندان تکه‌ی باران کرد که‌ چۆن به‌ر که‌لا‌کان ده‌که‌وتن و به‌خیرایی ده‌بوونه‌ شه‌ونم! هه‌لبه‌ت پ‌وخساره‌ سپییه‌ ناسکه‌که‌شی له‌و شه‌ونمه‌ بی‌ه‌ش نه‌بوو.

ده‌ستیکی به‌پ‌وخساریدا هینا تا ته‌پ‌ی سه‌ر‌چاوه‌کانی لابیات وه‌ک ئەوه‌ی قسه‌ بۆ که‌لا‌کان بکات..!

(ئه‌وانه‌ی دووره‌ ئه‌قینن و

به هیواشی سەردەنیڤهوه).

زۆر بەنەرمی ھەنگاوی دەنا و لە بیرکردنەو ھەیکە
 قوڵدایوو.

بہ منی وت..

نەوەشی ییم وت..

سے جا رہے تھے و ت و تکای لے کر دم کہ
وایکے م۔

ژ (۳۳۹) ۵ / ۱ / ۲۰۲۶

دیمه‌نی نه و کۆلانه‌ی نه‌وی پیا‌دا ده‌پۆسی،
مێرمنداڵێک به‌ خۆی و پاسکیله‌که‌ی، پیا‌ویکی
په‌نجا سا‌له‌ به‌ چه‌تره‌که‌ی سه‌سه‌ریه‌وه‌ دوو کۆتری
کۆی به‌ سه‌ر ئاریه‌لی ماڵێکه‌وه‌ گمه‌ گمیان بوو،
چه‌ند پاساریه‌ک له‌ ژێر گۆتسه‌بانه‌ی که‌لاهه‌یه‌کی
دابووخواوه‌ به‌اله‌فرێیان ده‌کرد، کچیکی مندا‌ل
که‌عه‌لاگه‌یه‌کی ره‌شی به‌سه‌ریدا دابوو، هه‌موو
گیانی ته‌پووبوو، جووتن نه‌علی دپا‌وی له‌پیدا و
پا‌ی ده‌کرد، عه‌لاگه‌یه‌کی ئا‌وی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو،
قووتوویه‌ک شیرێ کیکۆزی مندا‌لانه‌ی تیدا‌بوو،
له‌به‌رخۆیه‌وه‌ (هه‌یاران و مه‌یاران یاخ‌وا داکاته
یاران) ده‌وته‌وه‌، بیرژننکی عه‌با به‌سه‌ری

که می‌ک پشت چه‌ماوه، به‌هیواشی له کوچه‌یه‌کی
باریکی کۆلانه‌که‌وه ده‌هاته ناوه‌وه، به‌ئسته‌م
پێی ده‌کرد، خه‌ریک بوو به‌ته‌واوی ده‌خوسا
خاتوون ئه‌مانه‌ی له‌کۆلانه‌که‌دا به‌دی کرد.

هه‌رچه‌نده له‌ کوچه‌ی لای چه‌پی کۆلانه‌که
دوو گه‌نجی پێشن و قۆز ده‌رکه‌وتن، به‌لام من
پێگرم لێ کردن و نه‌مه‌یشت بێنه‌ کۆلانه‌که‌وه،
ئاخر له‌وه ترسام نه‌با چا و بېرنه له‌شولاری
ته‌پووی ماسی ئاسای، هه‌لبه‌ته مافی خۆشه
غیره‌کردن دروسته و پێشتر ده‌مناسین، زۆرکات
سه‌رخۆش و چاوباشقالی‌ش بوون.

ئاره‌زووی منه پێگه‌ بده‌م به‌و کۆلانه‌دا کێ
بپوا و کێ نه‌پوا، هه‌ر که‌سی‌کم به‌دل نه‌بێ بۆ
سپینه‌وه‌ی ته‌نیا لینکی‌کم به‌سه.

پیاوه په‌نجا ساله‌که‌ی یه‌که‌م جار که‌ خه‌ریک
بوو خۆی ده‌کرد به‌ کوچه‌یه‌کی لای ده‌سته‌چه‌پی
خۆیدا، گه‌رایه‌وه و پێزی نواند بۆ پیریژنه‌که‌ که
چه‌تره‌که‌ی بداتی، به‌لام پیریژنه‌که‌ نه‌یویست و
پێشی وت:

کو‌رم نامه‌وێ، باران بۆ به‌رگری له‌ش باشه،
چه‌ترم بۆ چیه‌ به‌ ئاسته‌م سه‌ری له‌رزۆکی
به‌رزکرده‌وه، ژنه‌ عاشقه‌که‌ی بینێ، پووی کرده‌وه
پیاوه‌که‌ و پێی وت:

چه‌تر بۆ ئه‌و ژنه‌ گه‌نج و ناسکه‌ باشه،
نابینێ چۆن ئه‌و له‌شولاره‌ ناسکه‌ی ته‌پووه،
ئه‌گه‌ر پێت خۆشه‌ پیاوه‌تی بکه‌یت، بپۆ بیده
به‌و گوناچه‌ با نه‌خۆش نه‌که‌وێ، تازه‌ من به‌
که‌لکی هه‌ی چه‌ نه‌ماوم و چاوه‌پێی مردنم، پیاوه‌که‌
به‌قسه‌ی کرد و چو و به‌ره‌و لای و پێزی بۆ
نواند.

- ببووه خاتوون پێویسته ئه‌م چه‌تره به
ئێوه بێ، من ماله‌که‌م نزیکه‌!

- زۆر سپاس من ناچه‌ ژێر چه‌تری هه‌ی که‌سی‌ک،

هه‌لبه‌ت به‌ نیازم بچه‌ ژێر ئه‌و چه‌تره‌ی که‌
هه‌ست ده‌که‌م خۆمی له‌ژێردام، تکایه‌ بمبوون،
سپاس.

پیاوه‌که‌ به‌ده‌م پۆیشتنه‌وه بۆله‌بۆلی بوو!
قیروسیا ناتانه‌وێ، پیاوه‌تی نه‌که‌ی باشه.
ئهمه‌ی وت و له‌چاوترووکانی‌که‌دا دیار نه‌ما.
هه‌موو ئه‌م دیمه‌نانه له‌سه‌رنجی چاوه‌ کال و
زه‌ردباوه‌کانی ئه‌م ژنه‌وه ده‌بینرا، تا دوا‌جار
هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کرد و که‌می‌ک له‌ شوێنی خۆی
وه‌ستا، به‌ته‌واوی چاوی به‌ کۆلانه‌که‌دا گێرا
ته‌نیا دلۆپه‌ی بارانی ده‌بینی که‌ له‌ زه‌وییه‌که‌ی
ده‌دا.

وادیاره هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه هه‌یشتا هه‌یچ پووی
نه‌داوه شه‌رم به‌ چاوه‌کانیه‌وه دیاربوو، پوخساری
پاکیزه‌ئاسا دلۆپه‌ی باران و عاره‌قی شه‌رمه‌یی،
په‌نگی سپی پێستی پوخساریانی کرده‌بووه ئاوی،
ده‌بێ به‌م ته‌پوتووشی و سه‌رمایه‌ بچێ بۆ کوێ،
دپی به‌خۆیدا و به‌ره‌و ئه‌و شوێنه‌ی که‌ ده‌بوايه
بۆی بچووايه پۆیشت.

له‌ کادری‌کی به‌تالدا که‌ ته‌نیا چه‌ند دارێکی
بالا به‌رزی شوپه‌بی دیاربوون که‌ - با - یاری
پێ ده‌کردن، هه‌یچی که‌ نه‌ده‌بینرا، چه‌ترێکی
هه‌لکراوی په‌نگاوپه‌نگ به‌ به‌رزییه‌وه هاته‌ ناو
کادره‌که‌وه و ده‌خولایه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌سی‌ک
یاری پێ بکات، له‌گه‌ل‌یشیدا ئاوی سه‌ر
چه‌تره‌که‌ به‌چوارده‌وردا پرژه‌ی ده‌دا.

هه‌موو ئه‌مانه له‌کادری په‌نجه‌ره‌یه‌کی ئاوالا
بوون ژنه‌که‌ سه‌ره‌تا چه‌ند تالێک له‌ قژه
ته‌پووه‌که‌یمان به‌دی کرد هاته‌ ناو کادری
په‌نجه‌ره‌که‌ و که‌می‌ک چووه‌ نزیکیه‌وه، پیاوی‌کی
بالا به‌رزی سه‌ر ماشو‌رنجی بینێ چه‌تره
په‌نگاوپه‌نگه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو، که‌ هیواش
هیواش به‌ره‌و پووی ئه‌م ژنه‌ ده‌هات، هه‌رواش

له خولانه وهی چه تره که ماندوو نه ده بوو
 پیاوه ژور دلخوش دیاربوو، له م کاته دا ژنه
 له بهر دهم په نجه ره که دا نه ما، پاش که میک
 له و دیو په نجه ره که وه له کولان بینیمان وه که
 بهر و پووی پیاوه چه تر به ده سته که پویشته.
 له یه که نژیک بوونه وه و هر دوو کیان له ژیر
 چه تره که دا بۆ یه کدی پیده که نین، بارانیش
 تک تک دهیدا له چه تره که یان، هروا بئ
 کار دانه وه سهیری یه کدی یان ده کرد و به شه رمه وه
 زه رده خه نه یان بۆ یه کدی ده نارد.
 باران زیاتر ده بوو، بایه که ش دلپه کانی
 به خواری ده گواسته وه تا شوو شه ی په نجه ره که
 نه وه نده بارانی بهر که وت، په نجه ره که به ته وای
 ته لڅ بوو، هیچیان نه بینران بیجگه له چنډ
 تیکه له یه کی په نگی چه تره که نه بئ. بۆ نه گبه تی
 هیچ که سیک له و ماله شدا نه بوو تا بیت و
 شوو شه کان بسړئ و بتوانرئ نه و دیمه نه جوانه ی
 نه و دوو عاشقه ته من په نجا ساله یه ی ژیر نه و
 چه تره په نگا و پهنکه و نه و که شه بارانا و ییبه
 ببینئ.

نه ی که وایه چی بکه یین؟

ناچار بووم خوم شوو شه ی په نجه ره کان بسړم،
 جوان سرپمن.

خوزگه نه مسرپنایه، چونکه ژنه که به خه مبارییه وه
 بهر و پووی په نجه ره که ده مات و پیاوه که ش
 له کولانه که نه وه نده دوور که وتبوو وه په ننگ به
 چه تره که یه وه نه ما بوو، ده وتوت په شى قه ترانییه.
 نیوه پوږیه هه تاو ده په وئ خوی له هه وره کان
 بدزیته وه، به لام هه وره کان نه یانده هیشت و ده چوونه وه
 به رده می و ده یانچپاند به گوپی خوردا که تاویکی
 تر به نیازین تینوویه تی زه وی و عاشقان بشکینین،
 ده نگی جریوه ی چوله که دیت که تیکه ل به خویندنی
 دوو کوکوختی نیو حوشه ی ماله که ی بووه.

ژنه دیته بهر په نجه ره که هه ردوو تاکی ده کاته وه
 و له چاوه پوانیدایه که برپاره بۆ یه که مین دیداری
 عاشقانه بیته سهری کولان.

نیشانه ی هاتنی نه م پیاوه ناسینه وه ی چه تر یکی
 په شه به ده سستییه وه، ته نانه ت نه گه ر نه و پوژه
 هه تاویکی گه رمیش بیت!

ژنه دواى هه ناسه یه کی قول، چاوی بۆ خوار
 و سه رووی کولانه که یان گتپراو له بهر خوییه وه،
 به نه فرته بی چیرۆکنووس بۆ به م جوړه
 نه م چیرۆکه ت داپشتووه، نه ی نه ده کرا هه ر له
 سه ره تاوه خه ون و خه یال نه بووایه و نه ته یشتایه
 فریشته ی ژیر چه تره که برپویشته ی! نه و ده مه ی
 که له ژیر چه تره که یدا بووم، خه ریک بووم خوم
 ده سرپییه وه و خوم ده نووسییه وه! چی ده بوو
 هه ر له ویدا کوتاییت به چیرۆکه که به یینایه و
 تا کوتایى ژیان هه ر ئاوا پیکه وه بووینایه و
 له چاوه پوانی فریشته که مده نه بوومایه، دیاره
 چیرۆکنووسیکی که م نه زمونیت!

خاتون راست ده کات، هه موومان به و جوړه یین،
 هیچ کات نه مانهیشتوه دوو عاشقی گیانی به گیانی
 تا کوتایى ژیان له ژیر چه تر یکه دا بن!